

DIF-IDRÆTTENS HØJESTE APPELINSTANS

KENDELSE

afsagt den 16. oktober 2017

i Sag nr. 14/2017:

Odense Håndbolds indbringelse af Håndboldens Appelinstantens' kendelse af 3. oktober 2017

Sagen er behandlet af stedfortrædende formand Ulla Ingerslev i medfør af DIF's loves § 24, stk. 6.

APPELLEN OG SAGENS BEHANDLING

Odense Håndbold har ved appelskrivelse af 10. oktober 2017 indbragt Håndboldens Appelinstantens' kendelse af 3. oktober 2017 for DIF-idrættens Højeste Appelinstantens.

Ved den appellerede kendelse har Håndboldens Appelinstantens stadfæstet Disciplinærinstansen for Håndboldliga og 1. divisions afgørelse af 14. september 2017, hvorved Odense Håndbold taberdømmes i pokalkampen den 30. august 2017 mod Aarhus United som følge af, at spilleren Mie Højlund måtte anses for uberettiget at have deltaget i kampen. Kampen endte 21-18 til Odense Håndbold.

Håndboldens Appelinstantens' kendelse er begrundet således:

"Uanset det af Odense Håndbold anførte kan det efter Appelinstantensens opfattelse lægges til grund, at Odense Håndbold

- Påførte Mie Højlund på holdkortet til kamp 535852. Dermed har Mie Højlund deltaget i kampen, jfr. ligareglementet § 13,

- Og at Odense Håndbold på det tidspunkt, hvor kamp 535852 blev afviklet, ikke havde modtaget et gyldigt spillercertifikat vedrørende Mie Højlund, jfr. ligareglementet §§ 11, stk. 5 a og § 173, stk. 3.

Appelinstantens bemærker endvidere, at det – uanset de af Odense Håndbold fremførte andre forhold omkring sagsbehandlingsmåde og –tid – er en forenings ansvar, at de spillere, foreningen ønsker at anvende i en kamp, er spilleberettigede og dermed lovlige.

Dette fører til - med de argumenter, der i øvrigt er anført af Disciplinærinstansen i dennes kendelse - det resultat, at Håndboldens Appelinstantens tiltræder Disciplinærinstansens konklusion, hvorefter Odense Håndbolds benyttelse af Mie Højlund i kamp 535852 har været ulovlig.

For så vidt angår sanktionen henviser Håndboldens Appelinstant til de bemærkninger, der er anført af Disciplinærinstansen, idet den nugældende formulering af Ligareglementets § 11, stk. 2 ikke kan føre til andet resultat.”

Odense Håndbold v/advokat Jørn Bonnesen har foruden appelskrivelsen indsendt de sagsakter, der er indgået ved sagens behandling i de forudgående instanser. Klubben har i forbindelse med sagens indbringelse anmodet om mundtlig behandling.

Aarhus United er orienteret om sagens indbringelse for DIF-idrættens Højeste Appelinstant, men har ikke afgivet bemærkninger i sagen.

Endelig er DHF orienteret om sagens indbringelse.

Henset til sagens resultat er den behandlet på skriftligt grundlag i DIF-idrættens Højeste Appelinstant af stedfortrædende formand Ulla Ingerslev i medfør af DIF's loves § 24, stk. 6.

PÅSTANDE

Odense Håndbold har nedlagt de samme påstande som for Håndboldens Appelinstant, og det er således gjort gældende, at Disciplinærinstansens afgørelse ændres, således at Odense Håndbold ikke dømmes som taber af kampen mod Aarhus United den 30. august 2017, og at Odense Håndbold ikke idømmes en bøde på kr. 5.000.

OPLYSNINGER I SAGEN

Sagens faktuelle omstændigheder er beskrevet i kendelsen af 3. oktober 2017 fra Håndboldens Appelinstant og i afgørelsen af 14. september 2017 fra Disciplinærinstansen for Håndboldliga og 1. division.

Det er uomtvistet i sagen, at Odense Håndbold i forbindelse med pokalkampen den 30. august 2017 havde påført spilleren Mie Højlund på kamprapporten og at hendes kontrakt med klubben ikke var formelt godkendt af DHF på kamptidspunktet, men først blev det den efterfølgende dag.

Selvom Mie Højlund ikke faktisk var på banen i kampen, og selvom hun efter det af Odense Håndbold oplyste slet ikke var tilgængelig for kampdeltagelse som følge af en skade, blev hun ikke slettet af kamprapporten umiddelbart efter kampens afvikling.

Ved afgørelsen af 14. september 2017 fandt Disciplinærinstansen for Håndboldliga og 1. division, at Mie Højlund måtte betragtes som uberettiget at have deltaget i pokalkampen, selvom hun ikke var spilleberettiget som følge af den manglende kontraktgodkendelse i DHF, og disciplinærinstansen taberdømte herefter Odense Håndbold og ikendte klubben en bøde på kr. 5.000.

Om sanktioneringen anførte disciplinærinstansen følgende:

”Ad 3 – Sanktion:

Reglerne om spilleberettigelse følger af Ligareglementets § 11, og bestemmelsens stk. 1 og stk. 2 har følgende ordlyd:

§ 11, stk. 1

For at deltage i kampe for en forening kræves, at spilleren er spilleberettiget for den pågældende forening i henhold til nedenstående regler.

§ 11, stk. 2

Det er foreningens ansvar, at deltagende spillere er spilleberettigede. Benyttelse af spillere, der ikke er berettiget, medfører bøde samt tab af kamp.

Disciplinærinstansen kan således konstatere, at Mie Højlund har været benyttet (deltaget) i den pågældende kamp uden at være spilleberettiget.

Disciplinærinstansen har i tidligere sager fastslået, at reglerne om spilleberettigelse er fundamentale for sporten, og det er alvorligt, hvis foreningen – som har det endelige ansvar, jf. Ligareglementets § 11, stk. 2 – ikke følger disse regler.

Fra praksis kan bl.a. henvises til en af de seneste sager, nemlig Lemvig-Thyborøn Håndbold, j.nr. 1863-16-FS, hvor Disciplinærinstansen fastslog, at Lemvig-Thyborøn Håndbold skulle taberdømmes i tre kampe (klubben blev taberdømt i fem kampe, men havde tabt to i henhold til kampresultaterne), idet klubben havde benyttet en spiller, der ikke var spilleberettiget.

Konsekvensen af benyttelse af ikke-spilleberettigede spillere er bøde og tab af kamp, jf. Ligareglementets § 11, stk. 2, uden mulighed for at sanktionere anderledes.

For så vidt angår Odense Håndboldklubs henvisning til en sag mellem DHF og Skanderborg Håndbold, kamp nr. 593155, i j.nr. 2332-13-FS, skal Disciplinærinstansen bemærke, at der i Ligareglementet for 2013/2014 var en dagældende bestemmelse i § 42, stk. 2, med ordlyden "idømmelse af tabt kamp kan dog undlades i helt ekstraordinære tilfælde."

I Ligareglementet for 2014/2015 blev denne bestemmelse imidlertid fjernet, således at den daværende § 42 alene kom til at lyde således, at "benyttelse af spillere, der ikke er berettiget til at deltage vil medføre bøde samt tab af kamp."

I Ligareglementet for 2015/2016 og senere er bestemmelsen flyttet til den nugældende § 11, stk. 2, som har følgende ordlyd:

§ 11, stk. 2

Det er foreningens ansvar, at deltagende spillere er spilleberettigede. Benyttelse af spillere, der ikke er berettiget, medfører bøde samt tab af kamp.

Der er således tale om en objektiv regel, der nu efter regelændringen ikke (længere) giver mulighed for at sanktionere anderledes end bøde og tab af kamp, hvis en spiller har deltaget ulovligt i Ligareglementets forstand, jf. § 13, stk. 1.

I ovennævnte sag med Lemvig-Thyborøn var der ligeledes fremført undskyldelige omstændigheder fra klubbens side.

Det bemærkes således, at uanset om Odense Håndbold måtte have været i god tro om, hvorvidt Randers HK havde indsendt ophævelseserklæringen behørigt underskrevet, og uanset om spilleren ikke

kunne være benyttet i kampen som følge af en skade, og uanset andre fremførte undskyldelige omstændigheder, er dette uden betydning for den objektive regel i Ligareglementets § 11, stk. 2, hvor den blotte konstatering af en klubs benyttelse af en ikke spilleberettiget spiller medfører bøde samt tab af kamp.”

Odense Håndbold indbragte efterfølgende sagen for Håndboldens Appelinstant, som ved den i nærværende sag appellerede kendelse stadfæstede disciplinærinstansafgørelsen.

REGELGRUNDLAGET

Retsgrundlaget er udførligt gengivet i afgørelsen af 14. september 2017 fra Disciplinærinstansen for Håndboldliga og 1. division.

PARTERNES ARGUMENTER

Odense Håndbold har henvist til klubbens anbringender i sagen for Håndboldens Appelinstant og har således overordnet gjort gældende, at det er evident, at Mie Højlund ikke var til disposition for Odense Håndbold på kamptidspunktet den 30. august 2017, og at det skyldes en formel fejl, at hun blev skrevet på holdkortet, og at hun ikke blev slettet efter kampen. Fejlen har ikke haft nogen betydning for kampens afvikling og resultat.

Der er også begået fejl hos såvel DHF og Randers (afgivende klub) i forbindelse med sagsbehandlingen, som har haft stor betydning for sagens forløb, og Odense Håndbold kunne have afværget fejlen, hvis DHF eller Randers havde orienteret klubben undervejs i forløbet.

Derudover er der ikke den fornødne klare hjemmel i Ligareglementet til at anvende sanktionen taberdømt kamp, da § 11 stk. 2, 2. pkt. forudsætter, at en spiller de facto er benyttet i en kamp, hvilket ikke var tilfældet. Endelig er den ikendte sanktion i strid med almindelige retsprincipper om lighed og proportionalitet jf. Ligareglementets § 100, stk. 1.

Aarhus United har ikke afgivet bemærkninger i sagen for DIF-idrættens Højeste Appelinstant.

APPELINSTANSENS BEGRUNDELSE OG KONKLUSION

DIF-idrættens Højeste Appelinstant kan ved formandsbeslutning i medfør af DIF's loves § 24, stk. 6, litra a og d, afvise at behandle en sag, der allerede er behandlet i to instanser, eller som efter karakteren eller omfanget bør være endeligt afgjort med den appellerede afgørelse.

Den foreliggende sag har været behandlet både i Disciplinærinstansen for Håndboldliga og 1. division og i Håndboldens Appelinstant. Begge instanser har med i det væsentlige samme begrundelse fundet, at Mie Højlund uberettiget har deltaget for Odense Håndbold i pokalkampen mod Aarhus United den 30. august 2017, således som ordet deltaget er defineret i ligareglementets § 13, stk. 1. Begge instanser har derfor bestemt, at klubben skal sanktioneres med taberdømt kamp og bøde i medfør af den objektivt formulerede bestemmelse i Ligareglementets § 11, stk. 2.

Odense Håndbold har ikke gjort yderligere forhold gældende, end det, der var anført ved behandlingen i Håndboldens Appelinstant.

Sagen er således allerede behandlet i to instanser med samme resultat og bør endvidere være endeligt afgjort med den appellerede afgørelse, idet sagen vedrører entydige bestemmelser i håndboldens ligareglement.

På denne baggrund afvises sagen.

Thi bestemmes:

Sagen afvises.

Ulla Ingerslev

Stedfortrædende formand